

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.322 van 26 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. RUELENS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 december 2004, verklaart er zich op 16 april 2007 een tweede maal vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers tweede asielaanvraag bij beslissing van 15 juli 2008, verstuurd op 16 juli 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Khanabad in de provincie Kunduz. Op 24 december 2004 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 18 mei 2005 werd deze

asielaanvraag door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf wegens het afleggen van bedrieglijke verklaringen. Op 23 oktober 2006 diende u een tweede asielaanvraag in. U voegde nieuwe elementen toe en vroeg de subsidiaire bescherming aan. Deze asielaanvraag werd op 2 maart 2007 door het Commissariaat-generaal afgesloten wegens het kennelijk ongegronde en bedrieglijke karakter van uw asielmotieven. U keerde niet terug naar Afghanistan maar diende op 16 april 2007 een derde asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een attest van de Afghaanse ambassade in België voor, opgemaakt op 19 november 2007.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
  - het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam reeds op 18 mei 2005 en op 2 maart 2007 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf gezien er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas;
  - tijdens het gehoor naar aanleiding van verzoekers derde asielaanvraag bracht verzoeker geen enkel nieuw element aan dat de argumentatie van de eerdere weigeringsbeslissingen zou kunnen weerleggen;
  - het door verzoeker neergelegde attest van de Afghaanse ambassade wijzigt deze vaststellingen niet;
  - actueel bestaat er voor burgers die afkomstig zijn van district Khanabad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in zijn verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen waardoor er in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking kan worden genomen.
  - 2.2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aan.
  - 2.2.2. Verzoeker betwist het feit dat er actueel voor burgers afkomstig van het district Khanabad geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en merkt betreffende de updates van het UNHCR op dat deze elkaar snel opvolgen. Zo wordt in amper 3 maanden tijd de provincie Kunduz als een onveilige regio aangemerkt. Verzoeker voert verder aan dat de bestreden beslissing dan ook oordeelt dat het gewapend conflict opschuift richting centrum en westen van het land en zelfs in sommige delen van het noorden. Als men dan het oordeel per district maakt, moet men volgens verzoeker vaststellen dat het Khanabad district van de provincie Kunduz wordt vernoemd. Met andere woorden het district waarvan verzoeker afkomstig is, wordt wel degelijk vermeld in de lijst van onveilige

regio's volgens het UNHCR. Verzoeker stelt tevens dat het niet correct is om deze update van het UNHCR als enige leidraad te hanteren. Men dient ook de reisweg mee in beoordeling te nemen om te oordelen of verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de 'Nieuwsbrief Terugkeerpraktijk' van mei 2008 over Afghanistan. Hieruit blijkt dat op dit ogenblik niet gedwongen wordt gerepatrieerd wegens de algemene verslechterde veiligheidssituatie. Ook Amnesty International volgt deze visie en wijst gedwongen terugkeer naar Afghanistan af wegens de verslechterde veiligheidssituatie. Met andere woorden deze instanties maken geen onderscheid qua district en beschouwen het ganse land als onveilig. De toestand in Afghanistan is dermate ernstig dat wordt geoordeeld dat gedwongen terugkeer niet mogelijk is.

3. Het UNHCR heeft in het document "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection", lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en district aan de hand van zeer specifieke criteria. UNHCR stelt dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat op de recente UNHCR lijst van 6 oktober 2008 (update) de streek Akhtash van het Khan Abad district in de provincie Kunduz wordt aangemerkt als onveilig gebied. Uit het administratieve dossier blijkt evenwel niet of het dorp, Mullah Ghulam, waarvan verzoeker afkomstig is en dat eveneens gelegen is in het Khan Abad district, behoort tot deze onveilige streek Akhtash. Verwerende partij verstrekt hiertoe evenmin enige gegevens. De Raad stelt echter vast dat de verwerende partij geen bezwaar heeft tegen de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er zijn dan ook geen gegevens voorhanden om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 november 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,   wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,   griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.